

Bilag 7.

Til Statsministeren.

Paa Mødet i Statsministeriet den 19. December 1934 blev der af de mødende Repræsentanter for de danske Banker, nemlig Bestyrelsen for de danske Provinsbankers Forening, Bestyrelsen for de mindre københavnske Bankers Forening samt Direktionerne for de 3 københavnske Hovedbanker, gjort nærmere Rede for Bankernes Stilling til den af Regeringen paa Mødet Dagen forud skitserede Plan om en samlet Konvertering af ca. 2½ Milliard Kroner af Danmarks 4½ pCt. og 5 pCt. Kreditforeningsobligationer ned til 4 pCt., alt paa Grundlag af det af Rigsdagens Konverteringsudvalg under 14. s. M. tiltraadte Forslag til Lov om Konvertering m. v., idet Bankerne udtalte:

„Bankerne har ved Møder i Gaar drøftet Ministrenes Udtalelser til det foreliggende Lovudkast. Lovudkastet har væsentligst til Formaal at fremme en Konvertering af Landets Realkreditgæld, for — som Statsministeren og Indenrigsministeren fremhævede ved Mødet i Gaar — i første Række at hjælpe Landbruget, men ogsaa for derved at befordre en Sænkning af det almindelige Renteniveau for dansk Realkredit.

Lovudkastet angiver i sig selv ikke nærmere Retningslinier, men aabner Udvej saavel for en samlet Konvertering af hele den paagældende Obligationsmasse som for en trinvis Konvertering af de forskellige Kreditforeningers Serier og Afdelinger.

Imidlertid har vi forstaaet paa Indenrigsministerens Udtalelser, at man er inde paa den Tanke at foretage med eet Slag en samlet Konvertering af i alt ca. 2½ Milliard Kroner Obligationer.

Denne Plan maa vi paa det mest indtrængende fraraade, og ingen af Bankerne ser sig i Stand til at støtte den bl. a. af følgende Grunde:

Selv om der ses bort fra de konverteringsforbudte Obligationer og fra de dobbeltmøntede Obligationer, der befinder sig i Udlandet, og selv om Staten og Nationalbanken hver deltager i Konsortiet med en Ottendedel, saa reterer dog et Garantibeløb paa over 1 700 Mill. Kr. Deltager samtlige Banker og Sparekasser i Konsortiet, vil Garantien for det enkelte Institut andrage 33 pCt. af Balancen; deltager kun Bankerne i Garantien, vil denne andrage ca. 60 pCt. af de enkelte Bankers Balance; maales Garantien i Forhold til Egenkapitalen — den Maalestok, Lovgivningen benytter —, viser det sig, at Garantien er mere end 3 Gange saa stor som samtlige Bankers og Sparekassers Aktiekapitaler, Garantikapitaler og Reservefonds og 5 Gange saa stor som samtlige Bankers samlede Egenkapital. En Garanti af et saadant Omfang kan ingen ansvarlig Bank- eller Sparekasse-Ledelse paaføre vedkommende Institut, og den overstiger da ogsaa mange Gange de Maksimumssatser, som er angivet i Bankloven. En Garanti af dette Omfang, der kræver vidtgaaende Dispensationer fra den almindelige Lovgivning, maa derfor befrygtes at vække Betænkeligheder og Overvejelser saavel i Indland som i Udland allerede som Følge af Beløbenes Størrelse, ganske uanset den større eller mindre Risiko, man i øvrigt vil lægge ind i Konsortialdeltagelsen.

Hertil kommer, at en Konsortialdannelse omfattende ca. 2 300 Mill. Kr. Kreditforeningsobligationer vil betyde, at henimod Halvdelen af Landets Realkredit paa een Gang løftes ud af sin nuværende Placering og flyttes over paa Landets Banker og Sparekasser samt Krisefonden for et Tidsrum, der ikke forud kan fikseres. Herved maa erindres, at Pengeinstitutterne og Krisefonden i Forvejen har placeret ca. 800 Mill. Kr. i Kreditforeningsobligationer.

Følgerne af en saadan Overflytning og Sammenhobning af Realkrediten i Banker og Sparekasser, det vil sige i Landets Likviditetskilder i Tilfælde f. Eks. af Ændringer paa Kapital- eller Valutamarkedet saavel hjemme som ude eller under omfattende Arbejds-konflikter, vil være fuldkommen uoverskuelige.